

Enär kongl. may:tz ...
tro-man och landzhöfdinge
öfwer Nyland och
Tawastehu...

1 Ic 1693 Bonde, Carl

National Library
of Sweden

Enär
 Konal. May: ^{er} vår allernådigste Konungs och
 Herres Pro-Man och Landzhöfdinge öfwer
 Nyland och Batwastehusns Låhn /

Högwälborne Baronen,
Herz CARL BONDE

Friherre / Herre til Håfleby / Gråfsteen
 och Björnö &c.

Medh den
 Högwälborne Fröken /
Fröken MARIA Gustava

Byllenstiärna /

Grefwe-Dotter til Erichsberg / Friherre och
 Herre-Dotter till Strömsbroo / Erichzlund och
 Sällnäs ic. Fröken til Fahrstad / Resika / Wäsby
 och Krapperyp /

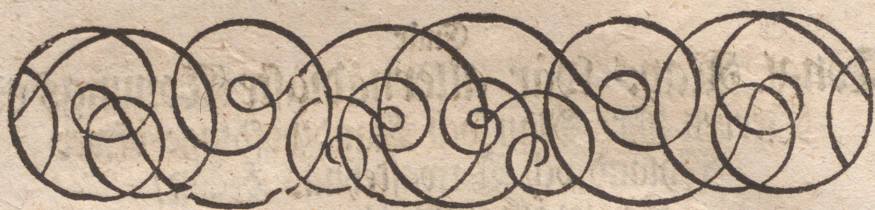
Sitt ingångne Christelige Achtenskaps Förbund / med
 Kyrckiones Band den 1693 fullbordade /
 då blef tillika med andra höga och högfödenäma Bröllops
 Gäster insättter på Bröllopet

Den Förundrande Aristoteles,

Ibland annat öfwer
 Den för detta brinde nu sende och

Den blefne
Stiernfjåren Cupido.

af

Ag tänckte hinna fram / för än Neptuni Möte
Med Phoebus öfwerstod / i Thetis salta sköte
Den längste Winter · Matt; Men Wä-
gen war för lång /
Och Dagen alt för kort; iag sener i min
Gång;

Ey fick iag intet see / hwar Solen med sitt Ljus
I Stadbrack gömmer sig; Och hwar hon tager Skius /
När hon ey längre Lust haer Skytten att logera:
Men skyndar maktig sig till Himmels · Teknen flera.

Mer tänckte iag intet war i Norden att förundra /
Men nu så seer iag här Widunder fler än hundra:
Fast Hösten skakat nehr af Eräden Iheras Lööf;
Fast Flora bleknad bort och blifwit dumb och dödf;
Doch är här Daphne gröön / Parnassus stadig groor /
Här rinner Aganipp i Nijs Mufers Chor,
Minerva fryser ey / fast Winteren uthe smälter.
Det gör Kong CAROLS Råd / at Phoebus är så faller.

Allt Ordig / Krig och Strid Fred håller här i Boijor /
Fred i dhe Stores Huus / Fred i dhe minstas Koijor.

Jag kom; Jag såg; Jag want; är ett Språk
wälbekant:

Kong CAROL hwarcken kom / ey heller såg / doch
want.

Lycksalighetens Horn haer gått dig Svea opp /

Som fylt haer tusend fallt dhe förre Tiders Hopp.

Jag stanar i en Suck / långt VIVAT intet glömmier /

Och Konung CAROLS Dygd i Tiders Dmswep glömmier /
mer /

Allt seenre Effter Wärd må förda och förundra /

Hur han på några Åhr / mer Riset rättat opp /

Än andra på mång Hundra.

Här lyctar iag mitt Taal / där Aristoteles

Begynna Undran sin obudin är tillreds:

När

När mine Ögne Hvarf i sista Sönnen runno /
Så många Blåß då ey på Himmels Fästet brunno /
Om iag rätt räkna dem / en' är det en blå Dunst /
Naturen är wäl ey bemåstrader omfunst.

Förr måste Jupiter i Mörckret gå och wackla
Förutan någon Suiet, och bära sielf sin Sackta;
Nu har han Drängar fått / som föra kring sig Bloß;
En går han stim' st alleen / men åker i Caross.

Och iag som fordom Tiid knapt Winter Gatan kände /
Seer nu på samma Wäg mång' tusend Sacklor tände;
Saturnus har också sig några pagier fått /
Som utan Förlieslag förr måst om Natten gått;

Så har den mörcka Natt sig alstrat Foster flera /
Och Sin Planeters Hoop till dubbelt Tahl förmebra;
En' seer war äldre Wärd med yngre Ögon an?
Hwad är som Eld / Förstånd och Siit ey sinna kan.

Så spelar Menniskans Tijd med Lärdom / Book och Pänna /
Att det siu swisse Man siels måste fritt bekänna
Sig intet kunnat förr / med klare Ögon spå;
Det kan man hitta nu med Glaas och Brillor på.

För den ey Undran war dh e Silfwer-Bloß att finna /
Som Tuben saknade och kunde den uppspinna:
Men större Under är uti swärt Stjerne-Lopp
Att Bonden utan Tub har kunnat finna opp /

Ey något Zinter-Lius / ell' någon Manans Lärna /
Som föra Silfwer-skeen; Men Fröken Gyllenstierna.
Guld bär ju högre Priis / Guld skattas billigt mehr /
För Gullet Silfret måst sitt Wårde lägga nehr.

Om Tycho hade swiist och Galilæus peekat
Hwar denne Stjärnan brann / så hade iag ey nekat
Att icke Bonden wät den kunnat warse bli /
Som Låremåstar hans siels märckt och kunnat si.

Men

Men att en Manneken / som ingen Tub kan rickta /
Som offra skutit til / men aldrig kunnat sicksa /
Fru Fröjas blinde Pilt / den ingen nånsin sedt /
Men mehr än många kändt (som säyes swara skedt)

Den Gyllenstiärnan wüst med sine Strålar glimma;
Ar billigt Undran wärdt / ty hur wüll det sig rimma /
Att Astrild, som är blind / på Färgor sig förstått;
Att han / som aldrig såg / nu hade Ögon fått.

Har han nu Ögon fått / hwad lär han då ey swäga?
Som förr / från Gudslen blind / så artigt fördt sin Båga;
När Piilar / Band och Bloß / med Ögat fölltas äth /
Så lär han drabba på / där han förr skintit faut.

Har Astrild utan Tub en Gyllenstiärna sunnit /
Och blinder / Bonden wüst / på hwilken Ort den brunnit;
Så lär Astronomi sig giöra nu det Hopp /
Att han lär mycket nytt med Tijden sinna opp /

Sed'n han har mist sin Starr och fått behålla Wingar /
Med hwilka han behändt till Stierne-Hwalfwet swingar /
Och skådar när in till / det wi knapt kunna see /
Då lærer mången lård ett större Nöije see.

För Aristotel wor' här mycket mehr att undra /
Om han den Swenske Mars skull' en Gång höra Dundro
Med sitt Artillerie; som Man upfunnit har /
Sed'n Alexander sidst dhe Persers Crona har.

Jag tårns ebr Bröllopps-Roo nu långer ey förstöra /
Och Aristotelem på Swenska Trycket föra;
Ett konstigt Under-Wärck han der skull' warse blii /
Den / yngre-Wärlden har ey heller kunnat sii.

Tråd Aristotel af / J får ey mera snacka /
Men att J liiden bles som Underdånigst tacka.

Nu will iag till ett Stuut om Gyllenstiärnan spå /
Fast iag slått intet kan på Lappe-Trumban slå:

Att Bonden intet lär på Karlewagnen achta /
Om anten han går fort / ell' om han skrijder sacht:
Men lærer märcke ta af Gyllenstiernas Lopp /
När han skal gå til sängs / när han skal stiga opp.

Gud gifwe dem allt godt / det önskar iag dem giärna /
Af skyldig Hörsam Pucht; och låte denne Stjärna /
Förutan Måln och Regn / och Motgångs Wäderbrus /
En Ljus och klaran Dag i Herr Carl Bondes Huus /

Nu föra med sig in / som skingrar töcknug Dimma;
Och sed'n i många Åhr med sine Strålar glimma /
Att af deß Gyllen-Ljus / må flera Ljus upgå /
Så länge Bonder ha att plöija så och må.

P. Hoffren.

